

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 39.274/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 19 oktober 2005 door de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "houdende nadere bepalingen betreffende de toekenning van subsidies voor de zorg en activering van zorgvragers op land- of tuinbouwbedrijven met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling", heeft op 8 november 2005 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van de ontwerpen heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 ¹ betreffende de toekenning van subsidies voor de zorg en activering van zorgvragers op land- of tuinbouwbedrijven met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling regelt de subsidiëring van landbouwers die, in samenwerking met een voorziening, zorgvragers verzorgen en activeren.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit bevat, ter uitvoering van het voornoemde besluit, nadere regelen in verband met de aanvraagprocedure (artikelen 2 tot 4), de registratie van de zorgverstrekking (artikel 5) en de procedure van uitbetaling en controle (artikelen 6 tot 8).

3. De rechtsgrond voor het ontworpen ministerieel besluit wordt geboden door de artikelen 4, 8 en 10 van het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005, die zelf rechtsgrond vinden in artikel 5 van het decreet van 3 maart 2004

¹Dit besluit werd tot op heden nog niet bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad.

inzake de subsidiëring van meer duurzame landbouwproductiemethoden en de erkenning van centra voor meer duurzame landbouw.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Het in het tweede lid van de aanhef vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, biedt geen rechtsgrond voor het ontwerpbesluit en wordt er evenmin door gewijzigd. Evenmin is de vermelding ervan noodzakelijk voor een goed begrip van het ontworpen besluit. Het tweede lid dient derhalve te worden weggelaten uit de aanhef.

5. In het derde lid dient inzonderheid te worden verwezen naar de artikelen 4, 8 en 10 van het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005.

Artikel 8

6.1. Dit artikel luidt als volgt:

"Art. 8. De minister kan de subsidie voor de zorgboerderij beëindigen als bij een controle wordt vastgesteld dat de persoon of voorziening die instaat voor zorg en activering niet op het bedrijf aanwezig is terwijl de zorg en activering plaatsvindt.

De minister kan de subsidie voor een bepaalde zorgboerderijovereenkomst beëindigen als bij herhaalde controle wordt vastgesteld dat de zorgvrager niet op het bedrijf aanwezig is op de geplande tijdstippen".

6.2. Een dergelijke regeling wijkt af van artikel 57, eerste lid, van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, dat bepaalt dat de toelagetrekker tot onmiddellijke terugbetaling van de toelage gehouden is indien hij de voorwaarden niet naleeft waaronder de toelage verleend werd (1°), indien hij de toelage niet aanwendt voor

de doeleinden waarvoor ze verleend werd (2°) en indien hij de controle, bedoeld in artikel 56 van de gecoördineerde wetten, verhindert (3°) ².

In dat verband moet worden opgemerkt dat, luidens artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, de federale wet de algemene bepalingen vaststelt op het stuk van de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies. Krachtens artikel 71, § 1, van diezelfde bijzondere wet zijn, "tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, ... de vigerende bepalingen betreffende ... de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies ... van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten".

Uit die bepalingen van de bijzondere financieringswet en uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies "algemene bepalingen" vast te stellen, zelfs niet door de bestaande algemene bepalingen te hernemen, maar dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijk kader ... in deze materies specifieke regels te bepalen" ³. De bevoegdheid om ter zake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de gemeenschappen en gewesten die (door de federale wetgever vastgestelde) regels (eigenlijk) alleen maar strenger (kunnen) maken (en er) niet (kunnen van) afwijken" ⁴.

²De wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, heft deze bepaling op. Voor wat het Vlaamse Gewest betreft, is de inwerkingtreding van die wet evenwel uitgesteld tot 1 januari 2007.

³Zie memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet van 16 januari 1989 is geworden (*Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/1, 37).

⁴*Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/18, 543.

6.3. Indien artikel 8 van het ontwerp moet worden opgevat als een maatregel die in de plaats komt van artikel 57 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, dan betekent dit een versoepeling van de in de wet opgenomen regeling.

Zulke regeling is strijdig met de aangehaalde bepalingen van de bijzondere financieringswet.

6.4. De ontworpen bepaling kan ook worden gelezen als een maatregel die bovenop de bedoelde regeling komt.

Artikel 8 van het ontwerp zou dan een aanvulling inhouden van artikel 57, eerste lid, van de gecoördineerde wetten en zou in dat geval een strengere regeling inhouden dan die bedoeld in dat artikel.

Het vaststellen van een dergelijke strengere regeling komt evenwel, behoudens uitdrukkelijke delegatie aan de regering, die te dezen niet voorhanden is, aan de decreetgever toe.

6.5. De conclusie uit het voorgaande is dan ook dat artikel 8 uit het ontwerp moet worden weggelaten.

Artikel 9

7. Men schrijve "treedt in werking op" in plaats van "heeft uitwerking met ingang van".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. G. SCHEPPERS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

D. ALBRECHT